

for definitionen har været at gengive artikel 2, nr. 3, 1. afsnit i direktiv om forsikringsformidling.

I modsætning til den gældende lov om forsikringsformidling er de foreslåede betingelser alternativer. Det indebærer, at det er tilstrækkeligt for at være omfattet af definitionen, at formidleren foretager én af de beskrevne handlinger. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de undtagelser fra lovens anvendelsesområde, som foreslås i § 3.

Når det i definitionen slås fast, at aktiviteten skal bestå i at «forelægge, foreslå eller udføre det indledende arbejde med indgåelse af forsikringsaftaler eller at indgå sådanne aftaler» ligger der heri, at aktiviteten forudsætter, at der fra formidlerens side udøves en aktiv handling.

Som eksempel på en aktiv handling kan nævnes den aktivitet, der består i f.eks. at indhente alternative tilbud på forsikringer, og forsikringsformidleren på basis af disse alternative forsikringstilbud rådgiver kunden om de forskellige tilbud.

En virksomhedsudøver, der som led i den pågældendes hovedvirksomhed på erhvervmæssigt grundlag foretager en gennemgang af kundens forsikringsbehov og rådgiver kunden om arten af den forsikringsdækning, kunden bør etablere, er således omfattet af definitionen i § 1. Dette gælder, uanset at virksomhedsudøveren overlader det til kunden selv at indhente tilbud fra et eller flere forsikringsselskaber på den anbefalede forsikringsdækning og uanset, at sådanne virksomhedsudøvere historisk set har anvendt andre virksomhedsbetegnelser end forsikringsmægler som f. eks. forsikringsrevisor. Sådanne såkaldte forsikringsrevisorers rådgivning sker ikke som led i anden erhvervsvirksomhed, men er typisk den pågældendes hovedvirksomhed og falder derfor ikke under undtagelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, om den lejlighedsvis forsikringsrådgivning i forbindelse med et erhverv. Til forskel herfra falder de statsautoriserede og registrerede revisionsvirksomheders lejlighedsvis rådgivning om forsikringsforhold under undtagelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, om den lejlighedsvis forsikringsrådgivning i forbindelse med et erhverv.

Hvis aktiviteten derimod alene går ud på at knytte en kontakt mellem en kunde og et forsikringsselskab, og hvor der ikke i forbindelse med denne kontakt foretages nogen rådgivning om en forsikringsaftale, er denne aktivitet omfattet af undtagelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 3, hvortil der henvises.

Der kan være situationer, hvor det kan være vanskeligt at vurdere, om der er tale om en kontaktskabende aktivitet, som falder ind under § 3 eller om aktiviteten

må anses for at være af en sådan karakter, at den falder ind under § 1.

Som et eksempel kan nævnes den personkreds, der er registrerede i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, dvs. ejendomsmæglere og visse advokater, der tillige virker som ejendomsformidlere. Hvis denne gruppe på eget initiativ indhenter forskellige tilbud på ejendomsforsikringer og rådgiver kunden på basis af de indhentede tilbud, vil de være omfattet af § 1, og dermed enten af § 2, nr. 1, såfremt der ikke er indgået særlige aftaler med bestemte forsikringsselskaber eller af § 2, nr. 3 eller § 2, nr. 4, såfremt formidlingen netop sker i medfør af særlige aftaler med et eller flere forsikringsselskaber eller forsikringsagentvirksomheder.

Der kan imidlertid også være tale om, at disse ejendomsformidlere som led i en almindelig hushandel for at opfylde lovgivningens krav alene indhenter det forsikringstilbud, som køber skal have forelagt. Om denne situation henvises til bemærkningerne til § 3, stk. 1, nr. 3.

Også automobil- og knallertforhandlere kan have forskellige roller, når de i tilknytning til salg af et køretøj har påtaget sig at formidle en forsikring. Hvis de påtager sig en mere aktiv indsats end blot at fremsende det lovpligtige forsikringsbevis til Centralregisteret for Motorkøretøjer eller tilbud om kaskoforsikringer til kunden, er de omfattet af § 1. Såfremt denne gruppe derimod ikke foretager en aktiv indsats, falder aktiviteten ind under undtagelsen i § 3, stk. 1, nr. 3, hvortil der henvises.

Definitionen i stk. 1 omfatter også den virksomhed, der efterfølgende ydes af en forsikringsformidler i form af administration af de indgåede forsikringsaftaler, herunder også bistand ved opgørelse af erstatningskrav ved indtrufne skader.

Ved at foreskrive at forsikringsformidlingen skal ske på »et erhvervmæssigt grundlag« og »mod vederlag« fastslås, at der specifikt ved levering af formidlingsydelsen skal være tilstræbt en økonomisk fordel for forsikringsformidleren. En kommunes rent lejlighedsvis formidling af forsikringer, jf. lov om patientforsikring, eller den rent private hjælp til forsikringsformidling foretages ikke på erhvervmæssigt grundlag, idet der normalt ikke betales vederlag herfor. Ligeledes omfattes en virksomheds risk-managementmedarbejdere, der på virksomhedens vegne vurderer virksomhedens behov for forsikringsdækning og indhenter tilbud herpå, heller ikke af begrebet erhvervmæssig forsikringsformidling.

Efter den gældende lov om forsikringsformidling kan forsikringsmæglervirksomhed kun udøves i enkeltmandsvirksomhed, i interessentskab eller i anparts- eller aktieselskabsform.